

Sygn. akt IV U 1147/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 września 2015r. w S.

odwołania R. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 25 lipca 2014r., znak:(...)

w sprawie R. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury

I. oddala odwołanie;

II. odstępuje od obciążania ubezpieczonego kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego.

Sygn. akt: IV U 1147/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 25 lipca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z 16 września 2009r. dotyczącego wykonywania Rozporządzenia (WE) nr 883/2004 odmówił R. G. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął co najmniej 25-letni okresu ubezpieczenia – okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy podniósł, że wykazane przez ubezpieczonego okresy wynoszą: okresy składkowe 23 lata, 4 miesiące i 14 dni, okresy składkowe zagraniczne 1 rok i 4 miesiące, okresy nieskładkowe 2 miesiące i 25 dni, co łącznie stanowi 24 lata, 11 miesięcy i 9 dni. Nadto organ rentowy wskazał, że udowodniony przez ubezpieczonego okres pracy w szczególnych warunkach wynosi 21 lat, 7 miesięcy i 7 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożył R. G. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że ponownej analizy wymaga niemiecka dokumentacja, na podstawie której okres zatrudnienia od 16 lipca 1992r. do 10 października 1992r. powinien być zaliczony w wymiarze 3 miesięcy. Ponadto do stażu pracy

zaliczyć należy okres od 16 listopada 1991r. do 31 grudnia 1991r., w którym ubezpieczony przebywał na terenie Niemiec na bezrobotnym. Organ rentowy nie zaliczył tego okresu, mimo że niemiecki zakład ubezpieczeń społecznych w piśmie z 16 czerwca 2014r. potwierdził 17 miesięcy ubezpieczenia. Niezależnie od tego ubezpieczony wskazał, że organ rentowy powinien zaokrąglić do pełnego miesiąca brakujący mu okres zatrudnienia w wymiarze 21 dni (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji, nadto wniósł o zasądzenie od ubezpieczonego na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Organ rentowy wskazał, że w piśmie z 16 czerwca 2014r. niemiecka instytucja ubezpieczeniowa potwierdziła na druku E 205 DE okresy zatrudnienia na terenie Niemiec i okres zatrudnienia od 16 lipca 1992r. do 10 października 1992r. został zaliczony w wymiarze 3 miesięcy. Nadto okres od 1 lipca 1992r. do 15 lipca 1992r. zaliczono jako 1 pełny miesiąc, a okres od 1 sierpnia 1992r. do 30 września 1992r. jako 2 pełne miesiące. Nadto jako okres składkowy niemiecka instytucja potwierdziła okres od 1 listopada 1991r. do 15 listopada 1991r. licząc go jako pełny miesiąc. Okres od 16 listopada 1991r. do 30 listopada 1991r. nie został zaliczony do stażu ubezpieczeniowego, gdyż nie został potwierdzony przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową, a okres od 1 grudnia 1991r. do 31 grudnia 1991r. został zaliczony – zgodnie z w/w drukiem unijnym - jako okres nieskładkowy. Organ rentowy wyjaśnił, że każde państwo unijne, na terenie którego był świadczona praca uwzględnia swoje okresy, dokonując ich oceny wyłącznie na podstawie przepisów prawa obowiązujących w danym państwie, gdyż za te okresy przejmuje płatność. Potwierdzenie takich okresów następuje na druku unijnym E 205, który zastępuje dokumentację źródłową. Potwierdzony przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową okres od 1 grudnia 1991r. do 31 grudnia 1991r. jako okres nieskładkowy opatrzony jest symbolem 8.1.2 i 8.2, co oznacza, że jest to okres, którego nie uwzględnia się do ustalenia prawa do emerytury, a jedynie do jej wysokości - w przypadku nabycia prawa do emerytury. W tych okolicznościach powyższy okres w wymiarze 1 miesiąca nie mógł być uwzględniony przy ustaleniu prawa do emerytury (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4 akt sprawy i dalsze pismo procesowe organu rentowego z 30 lipca 2015r. k.22-23 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. G. w dniu 16 listopada 2013r. ukończył 60-ty rok życia. Uprzednio - w dniu 13 listopada 2013r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wnioski o emeryturę z 13 listopada 2013r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 24 lata, 11 miesięcy i 9 dni, z czego okresy nieskładkowe stanowią 2 miesiące i 25 dni, okresy składkowe 23 lata, 4 miesiące i 14 dni, a okresy składkowe zagraniczne 1 rok i 4 miesiące. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 21 lat, 7 miesięcy i 7 dni z tytułu zatrudnienia w Zakładach (...) SA w Ł. (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 31 lipca 2006r. k.8-9 akt emerytalnych).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach zaskarżoną decyzją z 25 lipca 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 25 lipca 2014r. k.64 akt emerytalnych).

Staż ubezpieczeniowy R. G. przebyty do 31 grudnia 1998r. obejmuje następujące okresy ubezpieczenia:

- okres zatrudnienia w Zakładach (...) SA w Ł. od 20 czerwca 1973r. do 31 grudnia 1998r., co stanowi 25 lat, 6 miesięcy i 10 dni, a po odejściu urlopu bezpłatnego trwającego od 6 do 7 lutego 1990r. (2 dni) i od 8 lutego 1990r. do 30 czerwca 1993r. (3 lata, 4 miesiące i 21 dni) stanowi 22 lata, 1 miesiąc i 17 dni (świadcstwo pracy z 18 października 2013r. k.7 akt emerytalnych),
- okres zatrudnienia na terenie Niemiec w (...) w B. w okresie od 8 lutego 1990r. do 31 lipca 1991r., co stanowi 1 rok, 5 miesięcy i 23 dni (świadcstwo pracy z 31 lipca 1991r. k.10-11 akt emerytalnych),
- pozostałe okresy ubezpieczenia na terenie Niemiec potwierdzone na wniosek organu rentowego przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową na druku E 205 DE z 16 czerwca 2014r. (k.49-52 akt emerytalnych) ,tj.:

- okres od 1 października 1991r. do 31 października 1991r. w wymiarze 1 miesiąca,
- okres od 1 listopada 1991r. do 15 listopada 1991r. w wymiarze 1 miesiąca,
- okres od 1 stycznia 1992r. do 30 czerwca 1992r. w wymiarze 6 miesięcy,
- okres od 1 lipca 1992r. do 15 lipca 1992r. w wymiarze 1 miesiąca,
- okres od 1 sierpnia 1992r. do 30 września 1992r. w wymiarze 2 miesięcy,
- okres od 12 października 1992r. do 31 października 1992r. w wymiarze 1 miesiąca,
- okres od 1 listopada 1992r. do 22 grudnia 1992r. w wymiarze 2 miesięcy,
- okres od 25 stycznia 1993r. do 19 lutego 1993r. w wymiarze 2 miesięcy.

Wymienione wyżej okresy – łącznie 16 miesięcy - zostały oznaczone przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową na druku E 205 DE (k.51 akt emerytalnych) jako 8.1.1 i 8.2, co zgodnie z wzorem zaświadczenia dotyczącego przebiegu ubezpieczenia w Niemczech oznacza: 8.1.1 – do nabycia uprawnień do wszystkich rodzajów emerytur i 8.2 – do obliczenia wysokości emerytur (vide: wzór zaświadczenia dotyczącego przebiegu ubezpieczenia w Niemczech E 205 DE stanowiący załącznik do decyzji nr (...) z 6 października 2005r. Komisji Administracyjnej ds Zabezpieczenia (...) Migrujących WE opublikowany w Dz.U.U.E.L 2006.254.1). Ponadto niemiecka instytucja ubezpieczeniowa potwierdziła na w/w druku E 205 DE okres od 1 grudnia 1991r. do 31 grudnia 1991r. w wymiarze 1 miesiąca oznaczając go jako 8.1.2 i 8.2, co zgodnie z w/w wzorem zaświadczenia dotyczącego przebiegu ubezpieczenia w Niemczech oznacza: 8.1.2 – tylko do nabycia uprawnień do wcześniejszej emerytury dla ubezpieczonego długoterminowo i 8.2 - do obliczenia wysokości emerytur (druk zaświadczenia E 205 DE z 16 czerwca 2014r. k.51 akt emerytalnych).

Suma wymienionych okresów zatrudnienia ubezpieczonego w Zakładach (...) SA w Ł. (22 lata, 1 miesiąc i 17 dni), w (...) w B. (1 rok, 5 miesięcy i 23 dni) oraz okresów potwierdzonych przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową na druku E 205 DE jako 8.1.1 i 8.2 (16 miesięcy ,tj. 1 rok i 4 miesiące) stanowi 24 lata, 11 miesięcy i 10 dni.

Praca w Zakładach (...) SA, którą ubezpieczony podjął w dniu 20 czerwca 1973r. była pierwszą pracą ubezpieczonego. Ubezpieczony nie odbywał zasadniczej służby wojskowej (zeznania ubezpieczonego k.27v – nagranie od minuty 4 do 11 i k.19 – nagranie od minuty 15 do 17).

Ubezpieczony jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. We wniosku o emeryturę ubezpieczony wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa (wniosek o emeryturę k.2 i raport z analizy konta k.23 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie R. G. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego – co najmniej 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Niesporne okazało się natomiast to, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek (60 lat) oraz spełnił przesłankę wymaganego co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Analizując okoliczności sprawy i zgromadzone w sprawie dowody Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczony nie legitymuje się okresem ubezpieczenia wymaganym do nabycia emerytury na podstawie art.184 ustawy emerytalnej. Odnosząc się do zarzutów ubezpieczonego zgłoszonych w odwołaniu co do błędnego ustalenia okresów ubezpieczenia za czas pobytu i pracy na terenie Niemiec po 31 lipca 1991r. (okres pracy ubezpieczonego w B. od 8 lutego 1990r. do 31 lipca 1991r. okazał się niesporny) wskazać należy, że analiza zgromadzonych w sprawie dokumentów, a w szczególności zaświadczenia dotyczącego przebiegu ubezpieczenia w Niemczech sporządzonego przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową na druku E 205 DE (na k.51 akt emerytalnych) nie potwierdza zasadności zarzutów ubezpieczonego. Ze wskazanego dokumentu – sporządzonego zgodnie z wzorem wprowadzonym przez odpowiednią komisję WE (vide: ustalenia faktyczne) - wynika, że potwierdzone okresy ubezpieczenia R. G. zaliczane – w myśl przyjętych oznaczeń - zarówno do nabycia uprawnienia do emerytury ubezpieczonego, jak i do wysokości emerytury wynoszą 16 miesięcy, natomiast okres ubezpieczenia zaliczany tylko do obliczenia wysokości emerytury (w zakresie prawa możliwość zaliczenia ograniczona została tylko do wcześniejszej emerytury dla ubezpieczonych długoterminowo) wynosi 1 miesiąc (vide: ustalenia faktyczne), przy czym ów 1 miesiąc stanowi okres od 1 grudnia 1991r. do 31 grudnia 1991r. Przyjmując okresy potwierdzone przez w/w instytucję w wymiarze 16 miesięcy oraz pozostałe okresy zatrudnienia ubezpieczonego – na terenie Polski - w Zakładach (...) w Ł. oraz na terenie Niemiec - w okresie od 8 lutego 1990r. do 31 lipca 1991r., okres ubezpieczenia R. G. osiągnięty przez niego na dzień 1 stycznia 1999r. wynosi 24 lata, 11 miesięcy i 10 dni, zamiast wymaganych 25 lat.

Ubezpieczony podnosił, że ów 1 miesiąc obejmujący okres od 1 grudnia 1991r. do 31 grudnia 1991r., powinien być zaliczony do okresu wymaganego do emerytury, gdyż w okresie tym przebywał na terenie Niemiec jako osobą bezrobotną i pobierał z tego tytułu określone świadczenie. Odnosząc się do powyższego wskazać należy, że na gruncie ubezpieczeń społecznych – w zakresie okresów ubezpieczenia przebytych na terenie państw członkowskich Unii Europejskiej obowiązuje regulacja przewidziana w art.50 ust.1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.U.E.L.2004.166.1 ze zm.), zgodnie z którą wszystkie instytucje właściwe określają uprawnienie do świadczeń na podstawie ustawodawstw Państw Członkowskich, którym podlegał zainteresowany. Stosownie do powyższego potwierdzenie okresów ubezpieczenia dokonane przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową w zakresie okresów przebytych przez ubezpieczonego na terenie Niemiec jest wiążące, co oznacza, że okres od 1 grudnia 1991r. do 31 grudnia 1991r. oznaczony kodem 8.1.2 i 8.2 może być uwzględniony tylko do wysokości emerytury. W zakresie prawa kod 8.1.2 oznacza, że okres ten może być przyjęty tylko do nabycia uprawnień do wcześniejszej emerytury dla ubezpieczonych długoterminowo (vide: wzór zaświadczenia dotyczącego przebiegu ubezpieczenia w Niemczech E 205 DE stanowiący załącznik do decyzji nr (...) z 6 października 2005r. Komisji Administracyjnej ds Zabezpieczenia (...) Migrujących WE opublikowany w Dz.U.U.E.L.2006.254.1). Ubezpieczony ubiega się o emeryturę na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ,tj. o emeryturę w niższym niż powszechny wiek emerytalnym, która nie mieści się w pojęciu emerytury dla ubezpieczonych długoterminowo. Co okresu wskazanego przez ubezpieczonego w pkt 1 odwołania ,tj. okresu od 16 lipca 1992r. do 10 października 1992r., który wg

ubezpieczonego powinien być zaliczony w wymiarze 3 miesięcy, wskazać należy, że okres ten został przez niemiecką instytucję ubezpieczeniową potwierdzony w wymiarze 2 miesięcy (dokładnie dotyczy to okresu od 1 sierpnia 1992r. do 30 września 1992r. - vide: k.51 akt emerytalnych) i z przyczyn wskazanych wyżej nie ma podstaw do uwzględnienia tego okresu w wymiarze 3 miesięcy. Niepotwierdzony przez organ niemiecki pozostał również okres od 16 listopada 1991r. do 30 listopada 1991r. (vide: druk E 205 DE k.51 akt emerytalnych).

Reasumując uznać należało, że ubezpieczony nie spełnia wszystkich wymaganych ustawą przesłanek do nabycia emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Mając to na uwadze na podstawie art.477¹⁴§1 kpc Sąd odwołanie ubezpieczonego oddalił. Na podstawie art.102 kpc Sąd odstąpił od obciążania ubezpieczonego, będącego osobą bezrobotną, kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego.